

най-доброто чедо на свѣта, и има много добро сѣрдце. — Азъ! господжо, каза Рашко, вый ще мя направите твърдѣ окаяненъ; Звѣздана за мое спокойствіе ще стане много обичлива, а азъ не щѣ могъ да ѝ бѣдѣ угоденъ; но какъ и да ѣ, азъ жертвувамъ мое-то благополучіе за нейното, и ѝ желая сичкій разумъ, който зависи отъ мене. — Туй ѣ твърдѣ великодушно, рече Демяна; но азъ ся надѣя, че туй хубаво дѣло не ще остане безъ награжденіе. Найдете ся въ градинѣтъ на палата у полунощъ, когато обыкновенно си лѣга Лукана и въ растояніе на три часа изгубва сичкѣтъ си силѣ.“ Рашко като ся оттегли, Демяна влѣзе въ одаѣтъ на Звѣзданѣ; тя ѣ наидѣ сѣднала и подпрѣла съ рѣкѣ главѣтъ си, като нѣкой когато дълбоко сънува. Демяна като ѣ повика, Звѣздана ѝ рече: „Ахъ! господжо, ако быхте обичали да видите що ми минува прѣзъ ума, вый быхте настърхнали. Отъ єднѣ минутѣ на самъ, азъ ся намирамъ като въ нѣкой новъ свѣтъ: разсѣждавамъ, мысля; мыслить ми ся отдавать въ єдно нѣщо, което мя крайно задоволява, а ся много засрамамъ като ся подеѣтъ че съмъ ся отвърщала и мразила книгытъ и наукытъ. — Добрѣ, ѣ каза Демяна, вый быхте могли да ся поправите; вый ще ся ожените подиръ два дни за князь Стайка, и сетѣ ще ся учите както си го желаете. — Ахъ! драга, отговори Звѣздана като дълбоко въздѣхна, толко ли съмъ сирота клѣта, та да ся оженѣ за Стайка? Той ѣ таково говедо, таково говедо, щото мя настърхва. Но кажете ми, молѣ ви, защо по прѣди непознавахъ туй Стайково безумство? Защото и вый сама бѣхте безумна, рече вѣлшебницата: но мѣлѣ, защото иде князь Стайко.“ Наистина той влѣзе въ одаѣтъ ѝ съ єдно врабчево гнѣздо въ кал-